

A Kúria a dr. Balsai Szabolcs ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Murguly Anikó ügyvéd által képviselt alperes ellen felmondás jogellenességének megállapítása iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 32.M.3371/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 59.Mf.638.241/2010/4. számú közbenső ítéletével jogerősen elbírált perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2013. május 8. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Bíróság 59.Mf.638.241/2010/4. számú közbenső ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt nap alatt - 10.000 (tízezer) forint és 2.700 (kettőezer-hétszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

Az alperes a felperesnek 2005. május 2-ától határozatlan időtartamra újságíró munkatárs munkakörben fennálló munkaviszonyát 2009. június 30-án az Mt. 94/A. §-ban foglalt csoportos létszámcsökkentésre hivatkozással 2009. szeptember 6-ára felmondta. A felperes a keresetében a munkaviszonya megszüntetése jogellenességének megállapítását és ennek jogkövetkezményei alkalmazását kérte.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 32.M.3371/2009/11. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte az alperes javára perköltség és az állam javára eljárási illeték megfizetésére.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes a belpolitikai szerkesztőségen belül működő parlamenti rovat szervezeti egységben dolgozott. Feladatát a K.D.N.tevékenységéről történő rendszeres híradás, sajtótájékoztatóin való részvétel, valamint parlamenti szerepléseiről szóló tudósítás képezte. Eseti jelleggel az F. frakció munkájáról is tudósított.

A munkáltató a csoportos létszámcsökkentéssel összefüggésben a munkavállalók képviselőivel megállapodást kötött. Ebben rögzítették, hogy a távozó munkavállalók azokból a munkakörökből kerülnek ki, ahol a további foglalkoztatásra a munkáltató nem lát lehetőséget.

A munkaügyi bíróság által levont következtetés szerint a munkáltató a csoportos létszámcsökkentés Mt. 94/A. - 94/B. §-aiban foglalt szabályokat betartva járt el, és megtartotta a megállapodásban foglaltakat is.

A csoportos létszámleépítés a munkáltató működéséhez kapcsolódó ok [Mt. 89. § (1) bekezdés], és a felperes jogviszonyát azért kellett megszüntetni, mert a munkáltató nem látott lehetőséget arra, hogy a továbbiakban a foglalkoztatása megtörténjen. A megállapodásban foglaltak alapján 38 munkavállaló munkaviszonyát kellett az

alperesnek a csoportos létszámcsökkentés során megszüntetnie. Ezért került sor a felperes munkaviszonyának a megszüntetésére, melynek során az alperes a jogait rendeltetésszerűen gyakorolta.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 59.Mf.638.241/2010/4. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy az alperes 2009. június 30-án kelt felmondása jogellenes, a felperes munkaviszonya az alperesnél 2011. október 13-án szűnik meg.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást csak részben állapította meg helyesen, ezért az általa levont jogkövetkeztetés sem helytálló.

A másodfokú bíróság a tényállást azzal egészítette ki, hogy a felperes „elbocsátását” követően az alperes korábbi munkavállalója, az oktatási területen dolgozó B.R. látta el a felperes hírtudósítói tevékenységét. A felperes önálló munkaköre a létszámleépítést követően nem szűnt meg. Az így kiegészített tényállás alapján nem osztotta a munkaügyi bíróság által levont jogkövetkeztetést.

Megállapította, hogy a felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a munkakör érintetlenül hagyásával valójában csak személyi csere történt: a felperes munkaköre továbbra is megmaradt, csak azt más munkavállalóval töltötték be. A megállapodás kötelező erővel jelölte meg a létszámleépítés elveit, attól a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét szem előtt tartva a munkáltató nem térhetett el. Így a létszámcsökkentés keretében csak akkor szüntethette volna meg a felperes munkaviszonyát, ha a munkaköre is megszűnik.

Az alperes azonban - az általa sem vitatottan rá háruló bizonyítási teher ellenére - nem igazolta a létszámcsökkentést és azt sem, hogy az a felperes munkakörére kihatással lett volna. A felperes munkaköre a csoportos létszámleépítés következtében nem szűnt meg, az alperesnél a belpolitikával foglalkozó újságírók száma nem csökkent, hanem emelkedett (T.H.T. csatolt e-mail üzenete).

A felperes munkakörében az alperes B.R.-t foglalkoztatta tovább akként, hogy az oktatási területtel kapcsolatos tevékenysége fokozatosan megszűnt, és a továbbiakban csak a tudósítással kapcsolatos feladatokat látta el. Ebből következően a csoportos létszámcsökkentés nem a felperes munkakörét érintette, így a felmondás a munkavállalók képviselőivel kötött megállapodásba és az Mt. 89. § (2) bekezdésébe ütközik, mert ha a létszámcsökkentés a munkavállaló munkakörét nem érinti, akkor annak indoka nem valós és nem okszerű.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú ítélet helyes indokai alapján történő helybenhagyását kérte az alperes perköltségben való marasztalása mellett.

Hivatkozása szerint a másodfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy B.R. saját feladatainak ellátása mellett látta el a felperes munkaköri feladatait. A létszámcsökkentés azáltal valósult meg, hogy a feladatokat átcsoportosították, és azokat kevesebb

munkavállaló végzi.

A másodfokú bíróság T.H.T. vallomását nem értékelte helytállóan. Nem vette ugyanis figyelembe azon nyilatkozatát, miszerint L.Z.-t és H.Z.-t nem a felperes munkakörében foglalkoztatták. Nem értékelte azt sem, hogy a felperes munkakörét a munkáltatónál már korábban is munkaviszonyban álló munkavállaló, B.R. saját feladatai mellett látta el.

Tévesen értelmezte továbbá a munkavállalók képviselőivel kötött megállapodást. Az alperes ugyanis a felperes munkakörében nem látott lehetőséget a további foglalkoztatásra. A felperes feladatait B.R. látja el a saját feladatai mellett. Nem történt személyi csere, változatlanul - a tanúvallomás megtétele időpontjában is - ő végzi e feladatokat.

A másodfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy a belpolitikával foglalkozó újságírók száma emelkedett. T.H.T. tanúvallomása szerint a belpolitikai rovat szerkesztőségéből öt embernek kellett elmennie. Olyan bizonyíték a perben nem áll rendelkezésre, amelynek alapján ennek ellenkezőjét lehetett volna megállapítani.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős közbenső ítélet hatályban tartását, a felperes felülvizsgálati perköltségben történő marasztalását kérte.

A felek a perben egyező előadást tettek arra (jegyzőkönyv), hogy a felperes önálló (K. tudósítói) munkaköre nem szűnt meg, ebből következően B.R. a felperes önálló munkakörét vette át, és ezt látta el a saját munkaköre mellett.

A másodfokú tárgyaláson bírói kérdésre előadta az alperes, hogy semmilyen kimutatással nem rendelkezik arról, hogy miként csökkent az újságírók létszáma a belpolitikai rovatban. Az alperes tehát nem bizonyította, hogy a csoportos létszámcsökkentés ténylegesen megvalósult-e.

Az alperes felülvizsgálati kérelme tartalmában az elsőfokú ítéletnek csak a rendelkező részét osztja, annak indokolását nem. Csatlakozó fellebbezést nem terjesztett elő az elsőfokú ítélet indokolása ellen. Az elsőfokú ítélet ugyanakkor nem foglalkozik a B.R. által ellátott feladatokkal, ezzel kapcsolatos tényállást csak a másodfokú bíróság állapított meg.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésében a megállapodás pontja nem megfelelő értelmezését állítva kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását. Ezért a felmondásban közölt indok, azaz a csoportos létszámcsökkentés valóságának, valamint a felperes szervezeti egységét érintő létszámcsökkentés mikénti megvalósulásának vizsgálatára a fellebbezési eljárásban már nem kerülhetett volna jogszerűen sor a Pp. 235. § (3) bekezdés alapján.

A megállapodás pontja értelmezése során a másodfokú bíróság azonban helytállóan, a Pp. 206. § (1) bekezdésnek megfelelően állapította meg a tényállást, kiegészítve ezzel az elsőfokú

ítéletben rögzített tényeket, és az így kiegészített tényállásból helytálló következtetést vont le.

Az alperesnek a munkavállalók képviselőivel 2009. május 13-án az Mt. 94/D. § (5) bekezdés alapján kötött megállapodása pontjában rögzítették a felek a csoportos létszámcsökkentés elveit (irat). A pont szerint „a távozó munkavállalók azokból a munkakörökből kerülnek ki, ahol a további foglalkoztatásra a munkáltató nem lát lehetőséget”. Ez helyesen csak akként értelmezhető, hogy azon munkakörű munkavállalók munkaviszonyát szüntetik meg, akiknek önálló munkaköre a létszámcsökkentéssel összefüggésben megszűnik. A megállapodást a felülvizsgálati kérelmében az alperes is ekként értelmezte, amikor azt állította, hogy B.R. munkaköre maradt meg, és a felperes munkakörét csatolták az ő munkaköréhez.

A per adatai azonban ezen állítását nem támasztják alá. A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében helyesen hivatkozott a jegyzőkönyv 3. oldalán az alperesi képviselő által tett nyilatkozatra, mely szerint nem vitatja, hogy a felperes önálló munkaköre nem szűnt meg. Ezért kérte az ezen körülményre indítványozott B.R. és H.ZS. meghallgatására vonatkozó kérelem elutasítását.

Ily módon T.H.T. jegyzőkönyv 3. oldalán tett nyilatkozatát kellett értékelni, miszerint „a felperes távozását követően B.R.-nek kellett a felperes feladatait ellátnia ... B.R. az oktatási területen dolgozott ... Fokozatosan vette át a K. tudósítását, az ezzel kapcsolatos feladatokat. Fokozatosan leadásra került az oktatási területen történő tevékenysége ... Mostanra már az oktatási területtel kapcsolatos tevékenysége elsorvadt, nem annyira jelentős ... Egy párt tudósításával kapcsolatos tevékenység egy egész embert kíván optimális esetben ... Az, hogy a felperes munkaköre nem szűnt meg, ténykérdés”.

A fentiekre (az alperes nyilatkozata, a tanú vallomása) tekintettel helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az alperes a felperes munkaviszonyának megszüntetésekor a munkavállalók képviselőivel kötött megállapodás pontjába ütközően járt el. Erre tekintettel az Mt. 94/E. § (1) bekezdés alapján a felmondás - miután a munkáltató és a munkavállalók képviselői között a konzultáció során kötött megállapodásba ütközött -, jogellenes.

A Kúria ezen fenti indokbeli módosítással a jogerős közbenső ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta. Kötelezte a pervesztes alperest a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes illetékmentességére tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. § alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. május 8.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró
A kiadmány hitelével: tisztviselő

